

1. Grootstedelijke agglomeraties

Volgens de definitie van het CBS is een grootstedelijke agglomeratie een stedelijk gebied in morfologische zin. Het is een aaneengesloten gebied met stedelijke bebouwing waarin de meeste menselijke activiteiten plaatsvinden, de meeste banen aanwezig zijn en de meeste openbare voorzieningen zijn gelokaliseerd. De grootstedelijke agglomeraties vormen de centra van de stadsgewesten.

De gebieden met een stedelijke bebouwing zijn afgebakend aan de hand van de digitale kaart van het bodemgebruik naar de situatie van 1996. Welk gebied het centrum van het stadsgewest is, is bepaald aan de hand van inwonertal (meer dan 100.000), aantal banen (meer dan 50.000) en potentieel aan regionale klanten (meer dan 150.000). De indeling in grootstedelijke agglomeraties is niet landelijk dekkend en is beschikbaar vanaf 1 januari 2000. Het aantal grootstedelijke agglomeraties bedraagt 22. Voor een volledig overzicht van de 22 grootstedelijke agglomeraties zie: [Indeling van Nederland in 22 grootstedelijke agglomeraties en ... - CBS](#)

In het Mobiliteitsbeleid 2016 zijn de volgende grootstedelijke agglomeraties in de analyses meegenomen:

Stedelijke agglomeratie Amsterdam

Amsterdam, Amstelveen, Diemen, Landsmeer, Oostzaan, Wormerland, Zaanstad

Stedelijke agglomeratie Den Haag

s-Gravenhage, Rijswijk, Wassenaar, Leidschendam-Voorburg

Stedelijke agglomeratie Rotterdam

Barendrecht, Capelle aan den IJssel, Krimpen aan den IJssel, Maassluis, Rotterdam, Rozenburg, Schiedam, Spijkenisse, Vlaardingen

Stedelijke agglomeratie Utrecht

Utrecht, IJsselstein, Nieuwegein, Stichtse Vecht

Stedelijke agglomeratie Eindhoven

Eindhoven, Son en Breugel, Veldhoven, Waalre, Geldrop-Mierlo